

- CANT. Ho dich perque ho sé. Animéusa; Avans
'd'anármén ja os hi daré un colp de má.
- XIFRÓ. (De dintre) ¡Cantayrel!
- CANT. Dispenséu hem cridan. Rés, ànimo y co-
ratje. (al peu de la porta) Recordéusan
bé;—No hi han barreras, quan s'estima
de debó! (s'enva)
- FRIG. (cap-ficat) ¡Llamp ma mati! Si haurá co-
negut que no l'estimo. Aquest senyor
m'ha fet sentir pò, pò, y de que? (grans
rialles y veus que s'acostan) s'apropan
(anant al fons de la platja) a riure per are..

ESCENA OCTAVA

DIT Y HA POCH LA COBLA FILÓ Y CABROT. (*Van sortint
noys y joves fent gran cridoria donant mostres de gran
alegria per la platja*).

- FRIG. La Cobla ja es aquí; pronte serás meva
Celo (anant à agafarse pera ballar la sar.
dana) ¡Visca la Cobla noys!
- VEUS. ¡¡Visca!!
- FILÓ (Ab un trós de pà als dits) ¡Vinga noys,
brassos enlayre, ¡au! minyóns que ve'l
punteix, ¡y com refila la Cobla! Ja pot
portá turbonadas el temps, qu'arreu las
amansa nostre ball empordanés (al fina-
llisar la sardana se sent un grós soroll d'
haver caygut un home al aygar) ¡¡Paréu!!
¡pareu!! (Las donas fan un xiscle y s'en-
rotllan a un costat, espantadas)
- CAB. ¿Qu'estat això?
- FRIG. Un bulto qu'ha caigut de dalt,
- VEU Jo l'hi vist, era un home.